

вихъ Създательтъ Бога, поклонихъ са на слънцето и на луната, не почитахъ родителитѣ си, лъжѣхъ, лъстѣхъ, крадѣхъ, убивахъ, съ една дума, осквернявахъ са съ сѣкагъвъ порокъ. (Быт. $\overline{\text{Q}}$. 18 — $\overline{\text{II}}$. 1 — 10 $\overline{\text{BI}}$. 14. $\overline{\text{GI}}$. 13. $\overline{\text{MI}}$. 1 — 12. $\overline{\text{NI}}$. 20. $\overline{\text{OI}}$. 1 28).

§. 14 *Призованіето на Авраама на 3409 год
отъ създаването на свѣтътъ.*

Но светы нѣкои мъжи пазѣхъ истинната вѣра и живѣяхъ добродѣтелно; отъ тѣхъ бѣше Авраамъ отъ Симовото колѣно. Съ него Богъ направи завѣтъ като му рече: „Излѣзь отъ бащинитѣ си домъ, напусни отечеството си и дойди въ земята, която ще дамъ на потомцитѣ ти. Ще умножъ сѣмето ти, ще та направѣ отецъ на много народы, и чрѣзь тебе сичкытѣ народы на земята ще са благословѣтъ. Погледни небето, прѣчети звѣздытѣ, ако можешъ; твоитѣ потомцы ще са изравнѣтъ съ тѣхъ по числото. (Быт. $\overline{\text{MI}}$. 11 — $\overline{\text{KI}}$. 1 — 8. $\overline{\text{GI}}$. 14 — 17).

§. 15. *Разжданьето на Исаака.*

Авраамъ бѣ старъ вече, а сѣпругата му Сарра неплодна; при сичко туй Богъ имъ обѣща, че ще родѣтъ сынъ, като рече: „Ще добыешъ сынъ отъ жена си Сарра., Туй като чу Сарра, не даде тозь часъ вѣра на Божіето обѣщаніе, и за туй Богъ я помѣбра. Но Авраамъ повѣрва на Божіето обѣщаніе, и на-истина подиръ една година Авраамъ роди сынъ, когото нарече Исаакъ. (Быт. $\overline{\text{Z}}$. 17 — 21. $\overline{\text{NI}}$. 1 — 15. $\overline{\text{II}}$. 1 — 7).